

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Pokorné a soudců JUDr. Víta Pejška a Mgr. Miloše Zdražila ve věci

žalobkyně: [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 1107, Praha 5

proti
žalovanému: [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
[REDAKCE], [REDAKCE]
zastoupený advokátkou JUDr. Terezou Jelínkovou
Dražkovice 181, Pardubice

o výživné manželky,

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 15. 11. 2017, č. j. 15 C 57/2011-1716 ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 15. 12. 2017, č. j. 15 C 57/2011-1726 a opravného usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23. 5. 2018, č.j. 15 C 57/2011-1759,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu ve znění opravných usnesení se mění tak, že soud schvaluje smír účastníků tohoto znění:**
Žalovaný se zavazuje zaplatit žalobkyni na výživném manželky částku 2.000.000 Kč, a to ve dvou splátkách - 1.000.000 Kč do 31. 12. 2021 a 1.000.000 Kč do 31. 12. 2022.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem ani právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z žaloby ve výši 15.000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni výživné manželky v částce 3.569.463 Kč ve lhůtě 30 dnů (výrok I.), stanovil, že lhůta ke splnění povinnosti ve výroku I. rozsudku běží od doručení rozsudku žalovanému (výrok II.), žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni k rukám JUDr. Tomáše Hlaváčka náklady řízení ve výši 1.200.693 Kč do 30 dnů od právní moci výroku III. (výrok III.) a žalovanému uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 15.000 Kč do 15 dnů od právní moci výroku IV. (výrok IV. rozsudku a výrok opravného usnesení ze dne 15. 12. 2017).
2. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že okresní soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně, která se proti žalovanému – svému manželovi domáhala stanovení výživného manželky ve výši 200.000 Kč měsíčně za období od 2. 6. 2011 do 4. 12. 2012, kdy bylo

manželství účastníků rozvedeno, je důvodná a žalobě zcela vyhověl a uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na výživném za uvedené období částku 3.569.463 Kč, tedy částku 3.613.333 Kč po odečtení částky 43.870 Kč, která byla sražena žalovanému v exekuci právě na výživné manželky, když rozsudek okresního soudu byl předběžně vykonatelný a byl podán návrh na exekuci. Dospěl totiž k závěru, že výdělkové a majetkové poměry žalovaného placení tohoto výživného umožňují; vycházel přitom z toho, že od 1. 10. 2011 pobíral žalovaný mzdu ve výši 17.200 Kč čistého, ale dále mu byl vyplacen podíl na zisku společnosti [REDAKCE] ve výši 80.452.342,34 Kč za období od 7. 7. 2010 do 31. 12. 2010 a ve výši 93.797.657,66 Kč za období od 3. 1. 2011 do 29. 4. 2011, a uvedl, že si je vědom toho, že částka 24.952.342,37 Kč byla vyplacena zápočtem – vyrovnáním úvěrů a půjček žalovanému jako společníkovi a že částku 70.000.000 Kč vložil žalovaný dne 11. 2. 2011 jako úvěr do společnosti, která je aktuálně v konkursu, a s těmito penězi fakticky nemohl disponovat. Okresní soud také přihlédl k životní úrovni žalovaného a tomu, jak který z manželů pečoval o děti ([REDAKCE] byl v té době již zletilý, nezletilý [REDAKCE] byl rozsudkem ze dne 3. 7. 2012, který nabyl právní moci dne 13. 7. 2012, svěřen do péče žalovaného a nejmladší nezletilý [REDAKCE] byl v péči žalobkyně). Úspěšné žalobkyni pak přiznal dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení za její zastoupení advokátem a žalovanému uložil podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z žaloby ve výši 15.000 Kč, neboť žalobkyně byla podle § 11 odst. 2 písm. c/ zákona o soudních poplatcích od soudního poplatku osvobozena.

3. Proti rozsudku podal včas odvolání žalovaný. Okresnímu soudu vytýkal, že jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť není vůbec zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností dospěl k závěru, že právě požadované výživné ve výši 200.000 Kč je důvodné. Měl za to, že v řízení nevyplynuly žádné skutečnosti, které by vedly k závěru, že životní úroveň žalobkyně byla natolik horší, než životní úroveň jeho, aby bylo žalobkyni přiznáno výživné 200.000 Kč měsíčně. Namítal, že okresní soud vycházel z jeho podílu společníka společnosti [REDAKCE] v řádech desítek milionů korun, avšak zcela pominul, že tyto peníze neměl žalovaný k dispozici, neboť společnost je v konkursu. Okresnímu soudu vytýkal, že nepřihlédl vůbec k tomu, že v rozhodném období žalobkyni převedl částky 850.000 a 100.000 Kč, které měla k dispozici. Poukázal i na to, že na jeho životní úrovni se projevila zásadním způsobem nezákonná činnost třetích osob, které vyvedly ze společnosti [REDAKCE] majetek ve výši 4 milionů eur a že půjčka společníka do společnosti ve výši 70.000.000 Kč nebude žalovanému v důsledku insolvence vrácena. Namítal také, že okresní soud nepřihlédl k tomu, že nejstarší syn byl zletilý, s žalobkyní se nestýkal a [REDAKCE] byl svěřen do jeho péče, když ani s tímto synem se žalobkyně nestýkala. Poukázal i na to, že okresní soud nevzal v úvahu, že 1. 4. 2011 došlo k zúžení společného jmění manželů a výlučným vlastníkem rodinného domu v [REDAKCE] se stala žalobkyně, a přešlo na ni i právo na uzavření smlouvy o smlouvě budoucí kupní, tedy že se stane i vlastníkem domu v [REDAKCE], tj. že získala nemovitosti v hodnotě 15.000.000 Kč; nemovitost v [REDAKCE] přitom pronajímala a měla k dispozici částku 12.000 Kč měsíčně z nájemného. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobu zamítl.
4. Odvolací soud vedl účastníky ke smíru a několikrát odročil odvolací jednání. Účastníci poté o smíru jednali a dříve než odvolací soud přistoupil k přezkoumání napadeného rozsudku z podnětu odvolání, které bylo podáno včas (§ 204 o.s.ř.), osobou k němu oprávněnou (§ 201 o.s.ř.) a bylo přípustné, účastníci uzavřeli smír uvedený ve výroku tohoto usnesení a navrhli jeho schválení.
5. Dle ust. § 99 odst. 1 a 2 o.s.ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy.
6. A protože účastníci uzavřeli o celém předmětu řízení smír, který neodporuje právním předpisům (§ 91 zákona č. 94/1963 Sb. o rodině – šlo o výživné manželky za období od 2. 6. 2011 do

4. 12. 2012), odvolací soud tento smír účastníků schválil, čímž změnil rozsudek okresního soudu (§ 220 odst. 2 o.s.ř.).

7. S ohledem na změnu rozsudku okresního soudu musel odvolací soud znovu rozhodnout o náhradě nákladů řízení před okresním soudem (§ 224 odst. 2 o.s.ř.) a dále rozhodl i o náhradě nákladů odvolacího řízení. O nákladech řízení před soudy obou stupňů přitom rozhodl dle ust. § 224 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. a žádnému z účastníků právo na náhradu uvedených nákladů nepřiznal, neboť řízení skončilo smírem, v němž nebylo o náhradě nákladů řízení ujednáno nic jiného.
8. Žalobkyně byla podle § 11 odst. 2 písm. c/ zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích osvobozena od placení soudního poplatku z žaloby, a protože žalobě bylo zčásti vyhověno, uložil odvolací soud žalovanému dle ust. § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z žaloby ve výši 15.000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 7 odst. 1 a § 4 odst. 1 písm. j/ zákona o soudních poplatcích). Soudní poplatek byl stanoven dle položky 7 písm. b/ sazebníku soudních poplatků – přílohy k zákonu o soudních poplatcích, který činí 1 % z přiznané částky, nejvýše však 15.000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 31. října 2019

JUDr. Alena Pokorná v. r.
předsedkyně senátu